

for Fonden. Jeg tillader mig derfor principaliter at henstille, om man ikke alligevel vil acceptere det Forslag, som er indkommet fra det andet Thing, men subsidialiter forbeholder jeg mig at stille Vindringsforslag om, at man istedetfor Seminariefonden sætter Sorø Academies Kasse.

J. Andersen: Som Medlem af det Udvalg, der blev nedsat i denne Sag, har jeg ikke kunnet gaa med til at indbringe det Lovforslag, som her foreligger. Jeg har ikke kunnet se, at denne Sag var af den Betydning, at det var værd at reise nogen Strid om den, saa meget mere, som der ikke blot er opnaaet Enighed i det andet Thing, men der har end ikke været nogen Unighed der. Da Ministeren ved Sagens første Behandling i det andet Thing blev spurgt, hvor han havde tænkt sig, at Pengene skulde gaa hen, svarede han, at han havde tænkt, at de skulde gaa ind i Statskassen. Det vilde dog ogsaa være underligt, om man vilde vedtage, at Pengene skulde gaa ind i en Fond, som er spist op og kun eksisterer paa Papiret. Vi have jo ogsaa hørt — og det vidste vi i Forveien — at det er det tredje Forslag, der har ligget for. Ogsaa af den Grund mener jeg, det er bedst nu at faae en Ende paa denne ubetydelige Sag. Det er jo, som vi allerede have hørt, den ligegyldigste Sag til hvilken af de nævnte Steder Pengene komme hen. Jeg vil anse det for rigtigst at fastholde Lovforslaget, som det er kommet fra Folkethinget, men dette Lovforslag ligger jo ganske vist ikke for i dette Dieblit. Selvsjælgelig vil jeg stemme mod det foreliggende private Lovforslag og tilraade Andre at gjøre det Samme. Skulde det nemlig være rigtig, hvad man saa ofte har hørt, at man konsekvent bør stemme mod alle private Lovforslag, naar Regjeringsforslag om samme Emne ere lagte tilside, saa maa jo det foreliggende private Forslag, selv om det vedtages her, absolut blive forkastet paa et andet Sted, og det skulde jeg meget beklage, navnlig fordi derved denne lille ubetydelige Sag maaste ikke blev ført til Ende i denne Samling. Det er mine Grunde for at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Mosenørn Teilmann: Jeg vil begynde med at rette en Tak til den høitærede Minister, fordi han nævnde, at han paa et tidligere Stadium havde for mig som Formand i Udvalget udtalt, at han ikke havde Noget imod den Form, vort Forslag havde faaet. Hvis den høitærede Minister havde været tilstede i det Møde, i hvilket jeg motiverede min Modstand mod det oprindelige Lovforslag, vilde han have lagt Mærke til, at jeg hele Tiden gik ud fra, at Kjøbesummen for Bygningerne skulde gaa til Seminariefonden. Sagen har jo, hvad jeg ogsaa tillod mig at sige under det andet Lovforslags 3die Behandling, i og for sig, naar man ser hen til Pengebeløbet, ikke nogen-

somhelst Betydning, idet det jo er en aldeles forsvindende Størrelse mod, hvad der ydes af Sorø Akademie til Seminarierne; men naar den høitærede Minister sagde, at det ikke var nogen Principalsag, det her dreiede sig om, da gjorde det mig lidt ondt at høre dette, thi for mig er det ene og alene en Principalsag. Jeg har en Fortjærlighed, der maaste er større end de Flestes, for de saakaldte separate Fonds. Jeg holder i det Mindste meget af, at man holder dem vedlige saa meget som muligt, for ikke gjennem Angreb paa dem at svække Lyften hos Folk til at testamentere Kapitaler til nyttigt Brug, og jeg kan ikke se rettere, end at, naar de heromhandlede Bygningers Salgssum kom ind i Statskassen, saa vilde derved faktisk være udstrevet til Statens almindelige Fornødenheder, altsaa ikke i roget specielt Diemed, et Bidrag fra Sorø Akademi, og det er Noget, jeg ikke vil gaa ind paa, idet det for mig er en Principalsag, at Sligt ikke sker. Jeg vilde derfor meget have ønsket, at den høitærede Minister havde udtalt sig overensstemmende med mig i denne Betragtning. Naar saavel den høitærede Minister som det ærede Medlem her lige overfor (J. Andersen) have sagt, at Seminariefonden eksisterede iog længere eller var oppist, saa har jeg allerede tidligere tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at denne Fond bestaar baade derved, at den har forskjellige Indtægter og Udgifter, og derved, at den har en Kapital; thi man kan jo ikke sige, at der ingen Kapital er, fordi denne for Dieblittet ikke giver Rente og ikke kan opsiges for næste Generations Udløb. Jeg er ikke gaaet ud fra, at man skulde forsøge paa igjen at samle en Kapital til Seminariefonden, idet jeg ikke kan tro Andet, end at, naar disse 2500 Rd. nu kom ind i Fonden, vilde de gaa ud deraf til næste Aar til Dækning af Seminariernes Underbalance; men det har forekommet mig at være det Allernaturligste og Fornuftigste, at Salgsudbyttet af Bygninger, der ere tilveiebragte ved Seminariefondens Penge, ogsaa gik tilbage til Fonden. — Det Vindringsforslag, som den høitærede Minister har stillet i Udfigt, maa jeg tilstaa tiltaler mig ikke; thi det hænder ikke, hvad jeg betragter som det Principale. Jeg vilde meget hellere gaa ind paa et Lovforslag, som overdrog Bygningerne frit og koit til vedkommende Kommunes Skolevesen, saa at altsaa Sorø Akademi herigjennem kom til at give et Bidrag til Skolevesenet; thi paa denne Maade kunde dog Principet reddes. Jeg vil ikke sige, at det tiltaler mig særdeles, men jeg vilde dog foretrække det fremfor det Lovforslag, der er kommet til os.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Jeg skal kun i Anledning af disse Bemærkninger erindre om, at jeg har ikke sagt, at Seminariefonden ikke eksisterede, jeg har kun sagt, at i mine Tanker eksisterede dens Kapitalformue ikke, idet jeg ikke ret kan anse en Kapi-